

liczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy bądź rozbudowy istniejących obiektów, czy też brak wyraźnego zakazu zabudowy na terenach o przeznaczeniu jednoznacznie związanym z różnymi formami zabudowy rodzi obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust.2 pkt 6 ustawy.

W kontekście ww. naruszenia zasad sporządzenia planu, spowodowanego brakiem określenia parametrów zabudowy dla terenów przeznaczonych pod różne formy użytkowania rolniczego przywołać należy przepis art. 55³ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.), zgodnie z którym za gospodarstwo rolne (a więc formę organizacyjną nieodłącznie związaną z użytkowaniem rolniczym) uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

W konsekwencji więc brak określonego w planie zakazu zabudowy na terenach rolniczych oznacza jej dopuszczenie.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego” pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu naruszenie nie musi mieć charakteru istotnego oznacza to, że każde naruszenie zasad sporządzania planu skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały (wyrok NSA W-wa z 25.05.2009r. II OSK 1778/08).

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1493

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.LE.5.4131-1- 53/11

z dnia 14 marca 2011 r.

orzekające nieważność w całości uchwały Rady Miejskiej Śmigła nr IV/31/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów lokalizacji siłowni wiatrowych – gmina Śmigiel, obszar „SPLAWIE”

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność w całości uchwały Rady Miejskiej Śmigła nr IV/31/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów lokalizacji siłowni wiatrowych – gmina Śmigiel, obszar „SPLAWIE”, ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2011 r. Rada Miejska Śmigła podjęła uchwałę IV/31/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów lokalizacji siłowni wiatrowych – gmina Śmigiel, obszar „SPLAWIE”.

Uchwała wraz z załącznikami, dokumentacja prac planistycznych wraz z wnioskiem o ocenę zgodności z prawem wpłynęła do Wojewody Wielkopolskiego dnia 14 lutego 2011r.

Organ nadzoru dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm. zwanej

dalej „ustawą”) w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linii zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003r. Nr 164, poz. 1587), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. Zasadę sporządzania planu, określoną w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy naruszono poprzez:

- brak określenia wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz geometrii dachów budynków na terenach „Rwe”,
- brak parametrów zabudowy dla terenów „R”, „Ps” i „RS”, gdzie zakaz zabudowy dotyczy wyłącznie budynków mieszkalnych.

Plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa ww. przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy bądź rozbudowy istniejących obiektów, czy też brak wyraźnego zakazu zabudowy na terenach o przeznaczeniu jednoznacznie związanym z różnymi formami zabudowy rodzi obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust.2 pkt 6 ustawy.

W kontekście ww. naruszenia zasad sporządzenia planu, spowodowanego brakiem określenia parametrów zabudowy dla terenów przeznaczonych pod różne formy użytkowania rolniczego przywołać należy przepis art. 55³ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.), zgodnie z którym za gospodarstwo rolne (a więc formę organizacyjną nieodłącznie związaną z użytkowaniem rolniczym) uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

W konsekwencji więc brak określonego w planie zakazu zabudowy na terenach rolniczych oznacza jej dopuszczenie.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego” pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu naruszenie nie musi mieć charakteru istotnego oznacza to, że każde naruszenie zasad sporządzania planu skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały (wyrok NSA W-wa z 25.05.2009r. II OSK 1778/08).

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek